

Ordfører meget nær, men ſom dog netop paa dette Punkt have en Mening, der er ſtilk modſat hans. De kjende ſandelig ogſaa Folk rundt omkring paa Landet; de unddrage ſig heller ikke fra at reise omkring og tale med Folk, men de have netop den Opfattelse, hvad der f. Ex. er udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) med ſaa overordentlig Styrke under den Forhandling, vi ſidſt havde, at det vilde være aldeles forkert, og at det paa ingen Maade var Noget, ſom de, der havde kirkelige Intereser, kunde ønske, om man ved at ſætte en ſaſt Løn yderligere ſkulde komme ind paa at ſtemple Præſterne ſom Statſembedsmænd. Derved komme vi ind paa et Moment, ſom har en langt større Betydning end det, om Præſterne ſkulle oppebære deres Løn i Tiende eller paa anden Maade, thi naar, ſom ſagt, dette ſidſte Spørgſmaal ikke ſættes i Forbindelse med andre Opfattelser, forekommer det mig, at det væſentlig kun angaar Præſterne ſelv og deres eget Velbefindende. Anderledes forholder Sagen ſig, naar den ſættes i Forbindelse med et Spørgſmaal af en ſaadan Interesſe ſom det, om det kan anses for ønskelig, at Præſterne ſtilles i ſamme Forhold ſom andre Statſembedsmænd. Derom ere Meningerne meget delte, og derom er det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds ikke blot uenig med Kirkeministeren, men f. Ex. ogſaa med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds ſamt de Mange, der i denne Henſeende ſlutte ſig til ham. Det ærede ſidſtnævnte Medlem har udtalt ſaa ſtærkt ſom muligt, at det var en fuldkommen urigtig Retning, ſom man omkring i Landet mere og mere erkjendte vilde kunne blive til Skade baade for de borgerlige og for de kirkelige Forhold, derſom man vilde ſlaa ind paa den nye Retning at faae Præſterne fuldſtændig ſtemplede ſom Statſembedsmænd, medens man netop ved de forſkjellige Sager, ſom i de ſenere Aar dels ere afgjorte, og hvortil der dels er arbejdet hen, er gaaet i en anden Retning, ſaaledes at man — ſom han endte med — maatte ſlutte, det var Opgaven, at Præſterne ikke bleve ſtillede ganſke ſom andre Statſembedsmænd, men at Opgaven derimod var —

det var hans egne Ord — at hævde diſſe Embedsmænd i en Stilling, der var forſkjellig fra andre Statſembedsmænds. Da nu de, ſom enten perſonlig ſlutte ſig til den ærede Rigsdagsmand, eller ſom i det Hele tilhøre den ſamme kirkelige Retning ſom han, ſandelig udgjøre en ikke ringe Del af Befolkningen, er dette et ikke ubetydeligt yderligere Datum, ſom gjør det tvivlsomt, om det ſkal kunne ſiges, at der hos Folket i dets Helhed er en gjennemgaaende Opfattelse af, at Præſterne bør ſættes paa ſaſt Løn. Dette var de to Hovedpunkter, der bleve fremdragne af den ærede Ordfører. — Om Lovforſlaget i det Hele vil der maatte blive Opfordring for mig til yderligere at udtale mig, og derpaa ſkal jeg alſaa ikke her komme ind, men jeg ſkal kun endnu gjøre en Slutningsbemærkning, ligeledes overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen). Han ſagde, at man, hvis man fulgte det Forſlag, der her er fremsat af de 9 Medlemmer, vilde komme til noget aldeles Nyt paa Finantsloven. Det er nu ganſke ſikkert, at man ved at gaa ind derpaa kommer til noget aldeles Nyt, thi det maa erindres og ſaſtholdes, at det Gamle, det, der har beſtaaet, ikke ſom en Overbærelſe fra Lovgivningsmagtens Side, men ſom en Tilſtand, der ſandelig ikke kan forandres uden ad Lovgivningsveien, er det, at alle diſſe forſkjellige Forhold ogſaa i økonomiſk Henſeende hidtil aldeles ikke have viiſt ſig paa Finantsloven. Det er ſaaledes ganſke ſikkert, at deres Fremtræden paa denne vilde være noget aldeles Nyt, men det forekommer mig, at det vilde være noget Nyt, ſom netop fra den Side af Folke-thinget, hvortil det ærede Medlem hører, maatte hilſes med ublandet Glæde, og det vilde synes mig forunderligt, om denne Glæde ſkulde blive, jeg vil ikke ſige i nogen væſentlig Grad, formindſket, men endog ganſke borttagen for dem derved, at der ſtaar den Beſtemmelse i Loven, at forſaavidt der bliver Spørgſmaal om ikke at anvende diſſe Midler i hele deres Udſtrækning til, hvad man i Ordets viddeſte Forſtand kan bringe ind under Betegnelsen kirkelige Formaal — i hvilken Henſeende der, hvis denne Lov gaar igjennem, vil blive givet Bevillingsmagten den fuldſtændigſte Myndighed, ſom den